

P. Amengual eixampla l'horitzó perfilat per Hillgarth i obre noves portes a l'estudi sobre la relació del lul·lisme amb els moviments reformadors de l'Església.

Maribel Ripoll

16) Barberà, «Llull's Writings on Elections from the Perspective of Today's Research in Social Choice: an Economist's Viewpoint»

Salvador Barberà argumenta que recentment els economistes han redescobert diverses funcions matemàtiques per tal de computar el vot en un sistema de majoria (universal o indirecte-representatiu) d'una població o comunitat, en contraposició al criteri de vot de qualitat, un sistema que continua vigent, com ara en els jurats populars, on el jutge determina la sentència considerant (i no acatant forçosament) el vot del jurat. Així, l'autor identifica les propostes de Ramon Llull sobre la manera d'elecció de candidats amb sistemes actuals, tot i que els seus antecedents lul·lians no són gaire coneguts pels teòrics de les disciplines sociològiques. Quan hi ha més de dos candidats –ja que en aquest cas no hi ha problema d'elecció per majoria–, als tres llocs on Ramon Llull atén sistemes de votació i d'escrutini de vots –és a dir, en l'*Artificium electionis personarum* (c. 1274); en el capítol 24 del *Blaquerna* (a. 1283) titulat «En qual manera Natana fo eleta a abadesa»; i en el *De arte electionis* (a. 1299)–, la proposta varia: en els dos primers casos, establint un sistema de còmput que compara la preferència per un candidat enfront de cada candidat. Salvador Barberà identifica aquest mètode amb el que actualment aplica la Funció de Copeland. En el cas del *De arte electionis* guanya l'elecció qui ha superat un procés d'eliminació de candidatures per mitjà d'eleccions prèvies, en què se selecciona el que aconsegueix mantenir-se guanyador de cada elecció enfront de cada candidat. Salvador Barberà diu que seria un sistema semblant al que actualment aplica la Funció de Borda. No cal ara recollir la ressenya que fa Barberà de les dues interpretacions que ha merescut, a causa de la seva ambigüitat, el passatge citat del *Blaquerna*, en tot cas, són interpretacions que apropen el sistema de Llull a cada una de les dues Funcions esmentades.

O. de la Cruz

17) Bassols i Puig, *Llull con Lacan: el amor, la palabra y la letra en la psicosis*

Aquest llibre es publica en una col·lecció que es diu «Escuela Lacaniana de Psicoanálisis». Entre els títols de la sèrie reportats a la solapa posterior n'hi ha